

Wyrok z dnia 9 grudnia 1998 r.

I PKN 500/98

Prawidłowość i rzetelność negatywnej oceny pracy nauczyciela mianowanego (art. 6a w związku z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela, jednolity tekst: Dz.U. z 1997 r. Nr 56, poz. 357 ze zm.) podlega kontroli sądu pracy rozpatrującego powództwo o przywrócenie do pracy.

Przewodniczący: SSN Andrzej Kijowski, Sędziowie SN: Józef Iwulski, Roman Kuczyński (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 1998 r. sprawy z powództwa Waldemara K. przeciwko Szkole Podstawowej w Z. o przywrócenie do pracy, na skutek kasacji powoda od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie z dnia 29 maja 1998 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i poprzedzający go wyrok Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Krośnie z dnia 10 marca 1998 r. [...] i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

Wyrokiem z dnia 10 marca 1998 r. Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Krośnie oddalił powództwo Waldemara K. przeciwko Szkole Podstawowej w Z. o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne. Sąd pierwszej instancji ustalił, że powód był nauczycielem mianowanym, zatrudnionym w pozwanej Szkole od 11 lat, przy czym w latach 1990-1993 piastował stanowisko dyrektora tej Szkoły, był radnym Rady Miejskiej w B., a następnie do 1995 r., przez 15 miesięcy przebywał na zwolnieniu lekarskim i urlopie dla poratowania zdrowia. Z uwagi na niedokonywanie w wymienionym okresie oceny pracy powoda, dyrektor Szkoły podjął w tym kierunku inicjatywę i pouczył powoda o prawie wystąpienia z wnioskiem do właściwego doradcy metodycznego o wydanie opinii, zakreślając termin takiego wystąpienia, zaś wobec nieskorzystania przez powoda z tego prawa - zwrócił się do Wojewódzkiego

Ośrodka Metodycznego o skierowanie do powoda doradcy metodycznego. Dyrektor pozwanej po uzyskaniu opinii samorządu uczniowskiego i doradcy metodycznego języka polskiego dokonał oceny pracy powoda, przedstawił mu ustnie projekt oceny, wysłuchał uwag powoda i pouczył go o prawie zgłoszenia w ciągu 3 dni pisemnych uwag do oceny. Następnie strony wymieniły ocenę pracy i uwagi do niej, po czym powód odwołał się od oceny do Kuratora Oświaty w K., który powołał zespół oceniający. Zespół ten podtrzymał ocenę pracy powoda dokonaną przez pozwaną, wobec czego pozwana wypowiedziała stosunek pracy.

Ustalenia Sądu pierwszej instancji podzielił w wyroku z dnia 29 maja 1998 r. Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie, oddalając apelację powoda. Sąd drugiej instancji uznał, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło zgodnie z treścią art. 23 ust. 1 pkt 5 Karty Nauczyciela z uwagi na negatywną ocenę pracy powoda przeprowadzoną zgodnie z art. 6a Karty Nauczyciela. Sąd Wojewódzki podzielił stanowisko Sądu Rejonowego w przedmiocie niebadania merytorycznej zasadności oceny pracy powoda z uwagi na to, że od orzeczenia zespołu oceniającego odwołanie nie przysługuje i orzeczenie to nie może podlegać merytorycznej ocenie Sądu, w związku z czym nie były badane opinie o pracy powoda sprzed 1995 r.

Sąd drugiej instancji uznał, że brak w ocenie pracy takich okoliczności, jak między innymi przestrzeganie porządku pracy (punktualność, pełne wykorzystanie czasu lekcji, właściwe prowadzenie dokumentacji) nie dyskwalifikuje tej oceny i nie pozwala na uznanie jej za nieprawidłową czy nieważną.

Powyższemu wyrokowi powód zarzucił w kasacji naruszenie przepisów prawa materialnego - art. 23 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 6a ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (jednolity tekst: Dz.U. z 1997 r. Nr 56, poz. 357 ze zm.) oraz § 3 ust. 2, § 8 ust. 1 i § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 lutego 1998 r. w sprawie kryteriów oraz szczegółowych zasad i trybu dokonywania oceny pracy nauczyciela oraz zadań i obowiązków dyrektora szkoły w zakresie opieki nad nauczycielami rozpoczynającymi pracę w zawodzie (Dz.U. Nr 18, poz. 101) - oraz naruszenie przepisów postępowania - art. 128 i 316 § 1 KPC. Powód przytoczył wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 1997 r., I PKN 116/97, według którego sądy są uprawnione do merytorycznego badania zasadności oceny pracy nauczyciela i podniósł, że jest w pozwanej szkole jedynym nauczycielem, który w systemie dziennym ukończył filologię polską na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Kasacja okazała się uzasadniona. Instytucja okresowych ocen występuje także w ustawie z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz.U. Nr 65, poz. 385 ze zm.). Na gruncie przepisów dotyczących takich ocen zapadł w dniu 28 kwietnia 1997 r. wyrok Sądu Najwyższego (I PKN 116/97, OSNAPiUS 1998 nr 5, poz. 148) prezentujący stanowisko, iż prawidłowość (rzetelność) negatywnej oceny mianowanego nauczyciela akademickiego podlega kontroli sądu pracy rozpatrującego powództwo o przywrócenie do pracy.

Zdaniem Sądu Najwyższego w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę nie istnieją przeszkody do zajęcia takiego samego stanowiska na gruncie przepisu art. 23 ust. 1 pkt 5 i art. 6a Karty Nauczyciela. W powołanym wyroku Sąd Najwyższy wyraził też pogląd, iż słusznie Sądy badały prawidłowość zarzutów stawianych powodowi, które stanowiły podstawę negatywnych ocen jego pracy i jeżeli dowody z dokumentów, zeznań świadków oraz stron nie doprowadziły do wyjaśnienia istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności, możliwe jest - w razie stwierdzenia konieczności zasięgnięcia wiadomości specjalnych - powołanie biegłego lub zwrócenie się do instytutu naukowego. Dowodzi to znaczenia, jakie nadał Sąd Najwyższy merytorycznej kontroli oceny pracy nauczyciela (akademickiego). Jeżeli zatem w przedmiotowej sprawie Sądy obu instancji nie przeprowadziły żadnego postępowania dowodowego na okoliczność obiektywności i rzetelności negatywnej oceny pracy powoda, a wręcz odżegnały się od takiej kontroli, uznając ją za niedopuszczalną - nie jest możliwa w trybie kasacji ocena prawidłowości zastosowania powołanych w kasacji przepisów prawa materialnego, co czyni zarzut naruszenia tych przepisów zasadnym i powoduje uchylenie zaskarżonych wyroków oraz przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 393¹³ § 1 KPC orzekł jak w sentencji wyroku.

=====